

Resolució de 14 de gener de 2016, de finalització de la Reclamació 20/2015

Administració reclamada: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

Objecte de la reclamació: Manca de lliurament material dels expedients relatius a la contractació de serveis de coadjuvant a la Intervenció Municipal, un cop produït el silenci administratiu.

Resum: Una sol·licitud d'accés prèvia a l'entrada en vigor de l'LTAIPBG és té per presentada un cop la Llei entra en vigor per Decret d'alcaldia. No es pot acceptar la invocació del sentit negatiu del silenci per aplicació de la normativa bàsica estatal atès que l'LTAIPBG és plenament vigent i aplicable. La resolució estimatòria extemporània no pot imposar nous terminis per a l'accés material a la informació. No procedeix iniciar el procediment de mediació ja que la resolució favorable extemporània deixa sense objecte la reclamació.

Paraules clau: Ajuntament. Silenci negatiu. Silenci positiu. Llei bàsica estatal. Contractació de serveis. Obligació de resolució expressa. Estimació extemporània. Accés material efectiu a la informació.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. En data 24 de novembre es presenta reclamació a la GAIP davant la inactivitat de l'Administració en relació amb la sol·licitud d'accés a l'expedient de contractació del servei de coadjuvant a la Intervenció Municipal, presentada a l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat el 20 de maig.
2. El Ple de la GAIP, en sessió de 26 de novembre, acorda la seva admissió a tràmit i la notifica a les parts.
3. La sol·licitud inicial d'accés a la informació és prèvia a l'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) l'1 de juliol de 2016. Tanmateix, l'Ajuntament no va resoldre la seva inadmissió, sinó que per Resolució 5476/2015, de 4 de juny, la tinenta d'alcaldia en funcions d'Hisenda i Recursos Generals de l'Hospitalet, un cop constatada la inaplicabilitat de la regulació legal en matèria d'accés a la informació pública atesa la *vacatio legis* de les lleis catalana i estatal, decideix aplicar el règim general d'accés a arxius i registres establert anteriorment per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), de manera que, en tractar-se d'expedients no finalitzats, requereix a la persona sol·licitant a que, en el termini de deu dies d'esmena i millora de la sol·licitud, acrediti la seva condició de persona interessada en els expedients als quals demana d'accedir, en aplicació de l'article 31 LRJPAC. Per al cas que no s'acrediti aquest l'interès legítim, s'estableix a la Resolució

esmentada que l'Ajuntament tindrà per presentada la sol·licitud d'accés el dia 1 de juliol, coincidint amb l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, i que se li donarà tràmit i se li aplicaran els terminis d'acord amb aquesta norma, sense necessitat que la persona interessada hagi de tornar a formular la sol·licitud.

4. No havent acreditat la condició de persona interessada en els expedients no finalitzats als quals la persona reclamant demanava tenir accés, i conforme al que estableix la Resolució 5476/2015 esmentada a l'antecedent anterior, per Decret d'alcaldia 6337/2015, de 31 de juliol de 2015, s'admet a tràmit la sol·licitud d'accés.
5. L'1 de setembre, la persona reclamant s'adreça a l'Ajuntament fent constar que ja ha transcorregut el termini d'un mes per resoldre de manera expressa la sol·licitud d'accés, per la qual cosa entén estimada la petició d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG, i on expressa la seva queixa pel fet que el Decret d'admissió a tràmit dictat al final del termini per resoldre no es pronuncia sobre el fons de la petició, ni inclou menció als recursos per oposar-s'hi.
6. El 7 d'octubre, davant la inactivitat de l'Administració en relació amb la resolució expressa de la sol·licitud d'accés objecte de reclamació, la persona interessada, a través del seu representant legal, li adreça un nou escrit on es reafirma en la invocació de la producció del silenci administratiu positiu previst amb caràcter general per l'LTAIPBG i, a l'empara de l'article 35.3, li reclama el lliurament material de la informació dins del termini legalment establert de trenta dies.
7. Un cop transcorregut el termini de trenta dies fixat per l'article 35.3 en relació amb l'article 36.1 de l'LTAIPBG i no havent rebut resposta de l'Ajuntament al requeriment de lliurament material de la informació estimada per silenci administratiu, es formalitza reclamació davant la GAIP el 24 de novembre de 2015. La reclamació conté tots els requisits exigits per a la seva tramitació, i s'hi expressa la voluntat de la persona reclamant d'acollir-se al procediment de mediació.
8. Posteriorment a presentar la reclamació, es notifica a la persona reclamant el Decret de l'Alcaldia 9007/2015, datat el 19 de novembre, de resolució expressa extemporània de la sol·licitud d'accés, d'acord amb el qual:
 - Es desestima la petició de lliurament material de la informació requerit per la persona reclamant en l'escrit de 7 d'octubre, argumentant que no s'ha produït el silenci administratiu positiu establert per l'LTAIPBG. L'Ajuntament, en el Decret d'alcaldia esmentat, fonamenta el seu posicionament qüestionant i negant de pla la competència del legislador català per establir un règim de silenci diferenciat de l'establert per la normativa bàsica estatal, de caràcter negatiu, i d'acord amb això argumenta que el silenci que es va produir el 2 d'agost, un cop exhaurit el termini per resoldre, va ser desestimatori de la sol·licitud d'accés.

- Estima la sol·licitud d'accés, després d'acreditar que no concorre en la documentació sol·licitada cap límit a l'accés establert per la normativa catalana ni estatal, ni tampoc hi consten dades de caràcter personal.
 - Estableix un termini de trenta dies per a l'accés material a la informació sol·licitada, sense concretar la forma en què s'ha de materialitzar l'accés.
9. Considerant que l'expedient al qual se sol·licita l'accés fa referència a la contractació de serveis de coadjuvant de la Intervenció Municipal, i per si aquesta contractació pogués afectar dades de caràcter personal, la GAIP va adreçar a l'Ajuntament una notificació perquè la practiqués a la persona adjudicatària de la contractació del servei de coadjuvant de la reclamació, en el què se l'informava del seu dret d'oposar-se a la mediació i fer alegacions en la mesura en què considerés afectades les seves dades de caràcter personal. Per escrit de data 13 de gener, l'Ajuntament informa la GAIP que l'expedient no conté dades de caràcter personal i que l'adjudicatari del contracte de servei de coadjuvant és una persona jurídica.
10. Amb data 18 de desembre, la persona reclamant accedeix als expedients interessats a les dependències del Servei de Contractació municipal, i fa constar la seva voluntat d'obtenir-ne una còpia, que l'Ajuntament es compromet a facilitar-li al més aviat possible. Igualment, fa constar que la sol·licitud abastava la contractació dels serveis de coadjuvant de la Intervenció en tota la seva extensió temporal, i que només ha pogut consultar els corresponents als anys 2010 en endavant. Atès que a les dependències del Servei de Contractació no consten expedients anteriors, se l'informa que es traslladarà la petició a altres departaments o serveis municipals que puguin disposar materialment de la informació.
11. Per escrit de 13 de gener, l'Ajuntament informa la GAIP que s'ha lliurat materialment la informació sol·licitada que obrava en possessió del Servei de Contractació. Pel que fa a la mateixa informació referida al període 1994 a 2009 interessada per la persona reclamant, l'Ajuntament fa constar que en aquesta mateixa data, 13 de gener, s'ha enviat ofici a la Intervenció Municipal i als Arxius Municipals perquè informin sobre si obra en el seu poder la documentació interessada der.

Fonaments jurídics

1. Sobre la competència de la GAIP

La GAIP té competència per tramitar aquesta reclamació atès que el seu objecte constitueix informació pública d'acord amb la definició que en fa l'article 2.b l'LTAIPBG, i l'Administració reclamada està inclosa en l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG i, per tant, està subjecta al règim

d'accés a la informació pública i a la competència de la GAIP per garantir-lo conforme a l'article 39 LTAIPBG.

2. *Sobre el caràcter prematur de la sol·licitud d'accés a la informació pública en relació amb l'entrada en vigor de l'LTAIPBG*

La sol·licitud d'accés a la informació pública es realitza en el període de *vacatio legis* de l'LTAIPBG, d'acord amb la seva Disposició Final Quarta. Tot i que aquesta norma no estableix un règim transitori pel que fa a les sol·licituds realitzades prèviament a la seva entrada en vigor, l'Ajuntament, mitjançant Resolució 5476/2015, de 4 de juny, de la Tinenta d'Alcalde en funcions d'Hisenda i Recursos Generals, estableix el criteri de tenir-la per presentada a partir de l'entrada en vigor de la normativa esmentada, sens perjudici que per al cas que la persona sol·licitant acrediti la seva condició de persona interessada en l'expedient, li seria d'aplicació immediata el règim d'accés als arxius i expedients establert a l'LRJPAC.

La GAIP aplaudeix aquest criteri de preservació de la sol·licitud d'accés enlloc de la seva desestimació per extemporaneïtat en no haver entrar en vigor la llei en què s'emparava, ja que evita a la persona interessada l'obligació de tornar-la a formular la petició a partir de l'1 de juliol.

3. *Sobre la resolució extemporània de la sol·licitud d'accés.*

Una sol·licitud realitzada la data de presentació de la sol·licitud d'accés l'1 de juliol en virtut de la Resolució 5476/2015 de la Tinenta d'Alcalde en funcions abans esmentada, tot i que no va ser admesa formalment a tràmit fins el Decret d'alcaldia 6337/2015, de 31 de juliol, l'Ajuntament disposava d'un mes per a resoldre de manera expressa la sol·licitud a partir de l'endemà de la seva presentació, ex article 33 LTAIPBG .

Tanmateix, l'Administració no va resoldre de manera expressa la sol·licitud dins de termini, per la qual cosa va operar el silenci administratiu.

En aquest punt, cal insistir en la necessitat i en l'obligació de l'Administració de resoldre de manera expressa les sol·licituds, ja que només així es produeix una adequada garantia i protecció dels drets de la ciutadania. L'article 42.1 de l'LRJPAC estableix de manera inequívoca i contundent que "*l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la sigui quina sigui la seva forma d'iniciació*". El mateix article, *in fine*, disposa que "*el personal al servei de les administracions públiques que tingui a càrrec seu el despatx dels assumptes, així com els titulars dels òrgans administratius competents per instruir i resoldre, són directament responsables, en l'àmbit de les seves competències, del compliment*

de l'obligació legal de dictar resolució expressa dins el termini”, i que “l'incompliment d'aquesta obligació dóna lloc a l'exigència de responsabilitat disciplinària, sens perjudici de la que sigui procedent d'acord amb la normativa vigent”. La mateixa LTAIPBG, en el seu article 78.2.i) tipifica com a infracció greu no resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins del termini preceptiu.

En el cas objecte de reclamació, la resolució expressa de la sol·licitud es produeix el 19 de novembre i es notifica a la persona interessada el 25 de novembre, havent més que doblat el termini de què disposava l'Administració per a resoldre de manera expressa. Un retard tan considerable com aquest resulta clarament lesiu per al dret d'accés de la persona interessada, i crida l'atenció que en la Resolució estimatòria no es dediqui ni una sola línia a justificar-lo.

4. *Sobre el sentit del silenci administratiu.*

L'article 35 de l'LTAIPBG estableix el règim general estimatori aplicable al silenci administratiu en les sol·licituds d'accés adreçades als ens i òrgans inclosos en el seu àmbit d'aplicació, entre els quals es troben els ajuntaments de Catalunya. Aquesta regulació s'aparta del règim desestimatori establert per la llei bàsica estatal; tanmateix, no ha estat objecte de recurs d'inconstitucionalitat, per la qual cosa és plenament vigent i ha de ser aplicada per les administracions catalanes, sens perjudici que un òrgan jurisdiccional pugui plantejar qüestió d'inconstitucionalitat en aplicar la norma si la separació de la regulació catalana en relació amb l'estatal li planteja dubtes d'inconstitucionalitat.

L'Ajuntament contra el qual es reclama, tanmateix, qüestiona en el Decret 9007/2015, de resolució de la petició d'accés, la capacitat del legislador català per a regular en sentit diferent del legislador bàsic estatal l'efecte del silenci administratiu, fins al punt que decreta la inaplicació del règim de silenci positiu de la normativa catalana i aplica directament el règim de silenci negatiu de la normativa estatal per considerar-la bàsica i indisponible per part del legislador català.

Es podrien reproduir aquí arguments prou consolidats en relació amb la capacitat dels legisladors autonòmics de millorar el règim bàsic si el resultat suposa una millor i més avantatjosa regulació dels drets de les persones, així com de legislar en l'àmbit propi d'autoorganització i de regular introduint especialitats en matèria de procediment administratiu, que serien d'aplicació al cas que ens ocupa i que validarien l'opció d'apartar-se de la regulació bàsica en el sentit atribuït al silenci administratiu seguida pels Parlaments català (article 33 LTAIPBG), valencià (Llei 2/2015, de 2 d'abril, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, article 17.3) i aragonès (Llei 8/2015, de 25 de març, de

transparència de l'activitat pública y participació ciutadana d'Aragó, que preveu el silenci positiu en termes encara més amplis que la llei catalana al seu article 31.2). I, en aquest sentit, resulta prou simptomàtic que cap d'aquestes regulacions hagi estat recorreguda per separar-se de la llei bàsica estatal en el sentit donat al silenci administratiu. La GAIP, doncs, considera innecessari entrar en el debat sobre l'aplicació del règim del silenci establert per l'LTAIPBG, ja que no hi ha un desajustament manifestament inconstitucional ni suposa una reducció de les garanties a l'accés previstes per la llei bàsica estatal, ans al contrari, segons es desprèn de l'exposició de motius de l'LTAIPBG, una voluntat manifesta de millorar-lo.

Per tant, mentre no recaigut sentència del Tribunal Constitucional invalidant la regulació del sentit positiu del silenci administratiu previst com a règim general per l'LTAIPBG, cal aplicar el seu article 35.1 que estableix l'estimació per silenci en cas que l'Administració no resolgui dins del termini d'un mes. És cert, tanmateix, que l'apartat 2 del mateix article preveu que no es pot adquirir per silenci el dret d'accés en cas que concorri algun dels límits legalment establerts, però el Decret d'alcaldia 9007/2015 pel qual l'Ajuntament resol la sol·licitud d'accés és clar en establir que, analitzada la informació sol·licitada, no hi concorre cap límit ni conté dades personals, per la qual cosa, s'exclou l'aplicació de l'article 35.2 i l'eventual efecte desestimadori per silenci de la sol·licitud objecte de reclamació.

Cal tenir en compte, a més de l'exposat, l'obligació general de l'Administració d'informar del sentit que tindria el silenci un cop rebuda una petició, d'acord amb el que disposa l'article 42.4 de l'LRJPAC. Aquesta menció del sentit del silenci administratiu prevista per l'LRJPAC esdevé de tot punt ineludible si, com és el cas, l'Ajuntament pretenia donar al silenci un sentit contrari al que estableix l'LTAIPBG. Però el cert és que la Resolució 5476/2015, de 4 de juny, que acordava la seva tramitació a partir de l'1 de juliol amb l'entrada en vigor de l'LTAIPBG, i que disposava expressament els còmputos dels terminis d'acord amb aquesta norma, no feia, en canvi, cap referència al sentit del silenci ni cap advertiment sobre l'aplicació de la llei estatal en aquest punt que pogués advertir a la persona sol·licitant del criteri que seguiria el consistori d'atribuir efectes desestimadoris al seu silenci. El mateix es pot dir del Decret d'alcaldia 6337/2015, de 31 de juliol, que n'acordava la seva admissió a tràmit.

5. *Sobre l'accés material i efectiu a la informació.*

D'acord amb l'exposat, i considerant que l'Ajuntament declara en el Decret d'alcaldia 9007/2015 la no-concurrencia de cap límit sobre l'accés ni la presència de dades de caràcter personal a protegir, el silenci administratiu produït el 2 d'agost va operar en sentit estimatori, d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG, i l'Ajuntament disposava de trenta dies des de la presentació de l'escrit

presentat de 7 d'octubre per a fer efectiu el lliurament material de la informació, segons estableixen els articles 35.3 i 36.1 LTAIPBG.

Certament, l'Administració pot -i més encara, en té l'obligació- resoldre expressament, encara que sigui extemporàniament i després que hagi operat el silenci, d'acord amb l'article 43.1 i 43.3.a LRJPAC. I, de fet, l'Ajuntament resol extemporàniament en el mateix sentit estimatori del silenci operat d'acord amb l'LTAIPBG. Però la dilació en la resolució expressa per part de l'Administració no pot justificar un retard en l'accés material a la informació per a la persona sol·licitant de l'accés; efectivament, d'acord amb l'article 35.3 LTAIPBG, l'Administració havia d'haver formalitzat l'accés material a la informació sol·licitada abans del 14 de novembre. Enlloc d'això, l'Ajuntament, en el Decret d'alcaldia 9007/2015 de resolució estimatoria de la petició d'accés, de 19 de novembre, es dona trenta dies més per a fer-lo efectiu, imposant així un nou retard en l'exercici del dret d'accés estimat que és conseqüència directa exclusivament de la manca de diligència de l'Administració en resoldre.

Aquest nou retard en l'accés afectiu a la informació pública no és, doncs, justificable, i ni tan sols és coherent amb la interpretació jurídica que l'Ajuntament defensa en el Decret d'alcaldia 9007/2015, de resolució, en relació amb l'aplicació de la normativa bàsica estatal enlloc de la legislació catalana. En efecte, el Decret d'alcaldia esmentat s'esplaia en proclamar la incapacitat del legislador català per regular de manera diferenciada a com ho fa el legislador estatal qualsevol aspecte bàsic, és a dir, qualsevol llevat, segons enumera el mateix Decret, de la regulació recollida per la llei estatal als articles 6.2, 9, 10.1 i 10.2, 11, 21.2, 21.3, 25, 33 a 39 i DA 2a. Doncs bé, d'acord amb això, el termini de què disposaria l'Ajuntament, un cop estimada la sol·licitud d'accés, per a fer el lliurament efectiu de la informació no podria superar els deu dies d'acord amb l'article 22.1 de la llei bàsica estatal, aspecte que, segons defensa l'Ajuntament, no podria haver estat modificat pel legislador català. Tanmateix, contradient el seu propi argument i el criteri seguit pel que fa al règim del silenci administratiu, l'Ajuntament s'acull en aquest cas a la llei catalana, que ofereix a l'Administració un termini més ampli (trenta dies) que la llei bàsica (deu dies) per a fer efectiu el lliurament de la informació.

Exhaurint fins al límit aquest termini de trenta dies de què es va dotar el mateix Ajuntament per facilitar l'accés material, el dia 18 de desembre de 2015 es va permetre l'accés de la persona a la consulta dels expedients a les dependències municipals. Tanmateix, la documentació a la què va accedir era incompleta en relació amb la sol·licitud, ja que comprenia només els anys 2010 en endavant, quan la informació es volia referida des del 1994 en endavant. En aquell moment, segons consta a la diligència de compareixença per accés a la informació, l'Ajuntament es va comprometre a preparar una còpia digital de la documentació i lliurar-li al més aviat possible, i a traslladar la petició de documentació anterior al 2010 a altres dependències municipals que la

poguessin tenir, ja que no obrava en poder del Servei de Contractació on s'havia practicat l'accés.

La GAIP lamenta que el debat jurídic sobre l'abast de les bases establertes a la llei estatal, que no correspon plantejar als ens obligats per l'LTAIPBG, s'hagi traslladat a la pràctica, en aquest cas, en una aplicació directa i selectiva d'aquells preceptes de la norma estatal que millor afavorien els interessos de l'Administració i pitjors condicions d'accés deixaven per a la persona sol·licitant.

El lliurament de la còpia digital es produeix quasi un mes més tard, el 12 de gener, segons escrit de l'assessoria jurídica de l'Ajuntament de data 13 de gener en què es fa constar el lliurament dels expedients referits a la contractació de serveis d'auditories en qualitat de coadjuvants de la Intervenció general en la realització de treballs de control financer dels anys 2011 i 2014, així com l'expedient de contractació de servei per a la realització de revisions limitades del compte d'explotació dels contractes de gestió indirecta i altres treballs d'auditoria de l'Ajuntament, de l'any 2010.

En el mateix escrit de 13 de gener de l'assessoria jurídica de l'Ajuntament, s'informa la GAIP que en aquella mateixa data s'havia dirigit un ofici a la Intervenció Municipal i als Arxius Municipals perquè informessin sobre si disposaven de la informació corresponent al període 1994 a 2010, sol·licitada i pendent d'accés. Per tant, quan ja han passat quasi sis mesos des de l'admissió a tràmit de la sol·licitud, no s'han localitzat encara els expedients als quals s'ha de facilitar l'accés. Un retard més que notable i reiterat en la localització, disposició i preparació de la informació que dilata injustificadament el dret de la persona reclamant a l'accés material i efectiu a la informació i evidencia la necessitat de dotar-se de circuits d'informació i de gestió documental més eficients.

En tot cas, i en relació amb aquest punt que és l'objecte central de la reclamació, la GAIP conclou que la persona reclamant té ple dret a accedir efectivament a la informació sol·licitada, després d'haver estat estimada tant per silenci administratiu positiu, com per resolució expressa extemporània, i que se li ha de facilitar amb caràcter immediat per les raons que s'acaben d'exposar.

6. *Sobre els efectes de la resolució estimatòria extemporània en el procediment de reclamació.*

Un cop presentada la reclamació i admesa a tràmit, la persona interessada va comunicar a la GAIP que se li havia practicat la notificació de la resolució estimatòria de la sol·licitud d'accés, motiu pel qual la GAIP no va iniciar el procediment amb la sol·licitud d'informe jurídic a l'Ajuntament, prevista a l'apartat 15 del Manual de Reclamació de la GAIP. Així, i atès que l'Ajuntament havia estimat en la seva totalitat i extensió la sol·licitud d'accés a la informació de la

persona reclamant, la GAIP ha considerat innecessari demanar el posicionament de l'Administració reclamada, en estar abastament recollit i explicitat en el Decret de Resolució de la mateixa.

Tanmateix, cal fer constar que en un informe de l'Ajuntament de data 15 de desembre de 2015, en el qual es posiciona en relació amb un conjunt de reclamacions per accés a la informació presentades per la mateixa persona, l'Ajuntament fa referència també a la que és objecte d'aquesta reclamació, fent constar l'estimació i no objectant res a l'execució del dret d'accés que, en part, s'ha practicat ja parcialment el 12 de gener, i és previst que s'ofereixi properament en la seva totalitat.

D'acord amb això, la GAIP dóna per satisfeta la pretensió d'accés que motivava la reclamació, i entén que correspon finalitzar sense més tràmits el procediment de reclamació.

7. *Sobre el procediment de mediació.*

La persona reclamant va sol·licitar en l'escrit de presentació de la reclamació el procediment de mediació previst a l'article 42 LTAIPBG.

Tanmateix, atès que l'Ajuntament ha resol favorablement la sol·licitud d'accés i d'acord amb el que disposa l'apartat 13.3 del seu Manual de Mediació, la GAIP considera innecessària la celebració de la sessió de mediació pels motius argumentats en el fonament anterior.

8. *Sobre el seguiment de l'execució de les Resolucions de la GAIP*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que *"l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes en execució dels acords de mediació i per donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió"*. Sobre la base d'aquestes comunicacions i les de les persones interessades, la GAIP ha de fer el seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu Manual de Reclamacions, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen per al cas d'incompliment de les mateixes .

9. *Sobre la publicitat de les Resolucions de la GAIP.*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució:

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de gener, resol:

1. Declarar el dret d'accés a la informació sol·licitada, estimat per silenci administratiu positiu i posteriorment per resolució extemporània de l'Ajuntament.
2. Ordenar el lliurament material de la informació que resta pendent, corresponent als anys 1994 a 2009, en el format sol·licitat per la persona reclamant i amb caràcter immediat.
3. Ordenar l'Ajuntament que informi la GAIP de les actuacions que dugui a terme en l'execució d'aquesta Resolució.
4. Demanar a la persona reclamant que comuniqui a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar la finalització del procediment de reclamació 20/2015 i ordenar la publicació d'aquesta Resolució a la pàgina web de la GAIP www.gaip.cat.

Barcelona, 14 de gener de 2016

Hi consta la firma.

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.